

SENTINȚA CIVILĂ NR.

Şedința publică din data de 14 octombrie 2008

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol fiind judecarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamant **SC SRL**, în contradictoriu cu părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.
Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care:

Mersul dezbatelerilor și susținerile în fond ale părților sunt consemnate în încheierea de ședință din data de 23 septembrie 2008, care face parte integrantă din prezența și când instanța a dispus amânarea pronunțării asupra sentinței pentru data de 30 septembrie 2008, apoi pentru data de 07 octombrie 2008 iar, apoi pentru data de azi, 14 octombrie 2008.

INSTANȚA

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 1 aprilie 2008 sub nr. 1795/2008, reclamanta **S.C. S.R.L.**, prin reprezentant legal, a solicitat, în contradictoriu cu părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș:

- anularea Deciziei nr. 1/2007/25.02.2008 a D.G.F.P. Mureș;
- anularea obligației fiscale suplimentare de plată constând în suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare aferentă perioadei 01.05.2006 – 31.12.2006 stabilită prin deciziile de impunere nr. 1, din data de 29.11.2007 emise în baza Rapoartelor de inspecție fiscală nr. 27.11.2007 și nr. 1, din 28.11.2007;

- cu cheltuieli de judecată.

În motivarea contestației, reclamanta a arătat că a formulat contestațiile înregistrate la D.G.F.P. Mureș sub nr.

și din 27.03.2007 împotriva deciziilor de impunere privind obligații fiscale suplimentare de plată. Contestațiile sale au fost admise pentru motivele arătate și s-a dispus reverificarea. Organul de soluționare a contestațiilor a indicat ca în noua verificare să se urmărească dacă serviciile pentru care a fost

și nr. , , , , , , din 28.11.2007, organul de control fiscal apreciază că societatea nu are dreptul la rambursare TVA pentru suma solicitată și se emit deciziile de impunere arătate mai sus.

Reclamanta a apreciat că actele administrative fiscale sunt netemeinice și nelegale, iar din lecturarea noilor rapoarte de inspecție fiscală se constată că organul fiscal a ignorat liniile directoare obligatorii trasate de Biroul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Mureș, încălcând prevederile art. 216 din O.G. nr. 92/2003. Mai mult, a arătat că în considerentele noilor rapoarte sunt strecute o serie de inadvertențe.

Cu privire la fondul cauzei, reclamanta a arătat, în esență, că imobilul situat în Tg. Mureș, str. , nr. este proprietatea societății, fiind un bun social potrivit extrasului de CF anexat. Imobilul mai sus menționat constituie sediul secundar al societății începând din anul 2005, anterior efectuării cheltuielilor la care se face referire în rapoartele de inspecție fiscală; în dovedirea acestui aspect s-a depus certificatul constatator emis de ORC de pe lângă Tribunalul Mureș.

Reclamanta a susținut că deși există două contracte de comodat având ca obiect imobilul bun social, acestor comodatare nu le-a fost dată în folosință decât o mică parte din imobil, restul fiind folosit de către societate ca punct de lucru în vederea desfășurării de activități producătoare de venituri; în susținerea acestei apărări s-a anexat în copie certificatul constatator nr. din 15.11.2005, emis de ORC de pe lângă Tribunalul Mureș, s-a depus declarația model 2 pentru sediul secundar din Tg. Mureș, str. , nr. pentru activități proprii de birou pentru societate, precum și declarația privind sediile secundare înregistrate la AFP Tg. Mureș sub nr. 230.11.2005, în care s-a declarat punctul de la lucru înființat în Tg. Mureș, str. , nr. .

A arătat că organul de inspecție fiscală avea obligația de a motiva, pe bază de probe și constatări proprii, neacordarea dreptului de deducere.

Reclamanta a susținut că și sediul secundar al societății concură la realizarea veniturilor, pe cale de consecință și cheltuielile efectuate cu acest imobil au avut ca scop și chiar au dus la realizarea unor venituri substanțiale, iar aceste cheltuieli sunt destinate utilizării pentru realizarea operațiunilor de export a mobilierului fabricat de către societate. Exemplificativ, reclamanta a arătat că la sediul secundar s-au perfectat o serie de contracte importante și s-au încheiat concilieri directe cu debitorii, având ca finalitate recuperarea unor creanțe. Totodată, la acest sediu societatea a realizat majoritatea cataloagelor și CD-urilor de prezentare a produselor societății, o parte din spațiu fiind amenajată ca studio foto. Aceste materiale promotionale au fost folosite cu prilejul diferitelor târguri și expoziții, iar acest lucru nu poate fi considerat decât ca o activitate aducătoare de venituri.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată și menținerea deciziei ca temeinică și legală.

energie electrică, gaz și a unor lucrări de reparații, dacă serviciile în cauză ar fi fost destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Părâta a susținut că cele consemnate de reclamantă cu privire la aceste aspecte nu sunt relevante în speță, întrucât în fapt imobilul a fost dat spre folosință gratuită altor societăți, SC ~~„Cristea” SRL și SC I~~ SRL, reclamanta neutilizând și deci nerealizând operațiuni taxabile la imobilul în cauză, nu îndeplinește condițiile de deductibilitate aferente intrărilor de utilități și a altor cheltuieli.

La dosar au fost depuse actele atacate, actele care au stat la baza emiterii acestora, înscrisurile invocate de reclamantă și cerere.

Analizând probele administrate în cauză, instanța reține următoarele:

În baza Deciziei D.G.F.P. Mureș nr. /20.08.2007 Inspecția Fiscală din cadrul D.G.F.P. Mureș a procedat la reverificarea sumelor negative de TVA respinse la rambursare prin controlul inițial, aferente perioadei 01.05.2006 – 31.12.2006. În urma reverificării, au fost întocmite rapoartele de inspecție fiscală nr. din 27.11.2007 (f.44-50) și nr. (f.64-69), (f.90-95), (f.105-110), (f.120-125), (f.135-140), (f.150-155) și (f.165-170) din 28.11.2007 prin care s-a stabilit că taxa pe valoarea adăugată nu este deductibilă întrucât nu au fost respectate prevederile art. 145 din Legea nr. 571/2003, societatea neîncadrându-se în nici unul din cazurile stipulate de articolul menționat care dă dreptul de deducere. S-a reținut că deși unitatea are declarat la locația respectivă un punct de lucru, cu ocazia controlului nu s-a putut face dovada că prin acesta se realizează operațiuni taxabile.

În baza acestor rapoarte de inspecție fiscală au fost emise deciziile de impunere nr. /29.11.2007 (f.51-53), /29.11.2007 (f.61-63), /29.11.2007 (f.96-98), /29.11.2007 (f.111-113), /29.11.2007 (f.126-128), /29.11.2007 (f.141-143), /29.11.2007 (f.156-158), /29.11.2007 (f.171-173) privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, prin care s-au stabilit obligațiile fiscale suplimentare reprezentând taxa pe valoarea adăugată și majorări de întârziere, în sumă totală de lei.

Reclamanta a formulat contestații în termen legal împotriva acestor decizii de impunere, contestații care au fost conexate și apoi respinse ca neîntemeiate de către părâta D.G.F.P. Mureș – Biroul Soluționare Contestații prin decizia nr. /25.02.2008.

Analizând pe fond acțiunea reclamantei, în baza înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, instanța apreciază că aceasta este întemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 145 alin. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (forma în vigoare în perioada vizată prin deciziile atacate), „dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă”.

serviciile constând în furnizarea de utilități – energie electrică și gaz și în efectuarea unor lucrări de reparații, în perioada 1.05.2006 – 31.12.2006.

Motivul pentru care s-a considerat că reclamanta nu are drept de deducere a TVA a fost acela că organele fiscale au considerat că serviciile nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, în sensul că societatea nu realizează operațiuni taxabile la imobilul în cauză.

Organele de inspecție fiscală au avut în vedere faptul că reclamanta a încheiat două contracte de comodat cu două societăți, SC

SRL și SC SRL, prin care a dat în folosință gratuită a acestor societăți imobilul respectiv, fără nici o delimitare ca spațiu, iar la obligațiile comodatarului este stipulată și aceea de a se îngriji de bunul împrumutat și de a efectua lucrările necesare pentru întreținerea acestuia.

În ceea ce privește imobilul menționat, situat în Tg. Mureș, str.

nr. 13, instanța constată că reclamanta are stabilit la această adresă un punct de lucru, conform declarației privind sediile secundare și certificatului constatator emis de Oficiul registrului comerțului de pe lângă Tribunalul Mureș (f.190-195). Imobilul se află în proprietatea reclamantei, conform extrasului CF nr. 1340, Tg. Mureș (f.196).

Din înscrișurile depuse la dosar rezultă că reclamanta a desfășurat la acest punct de lucru diverse activități și anume a încheiat contracte comerciale (f.74-75), a realizat concilieri cu partenerii contractuali (f.76-77, 203-204, 207-208) și a întocmit cataloage și plante de prezentare a produselor realizate de societate (piese de mobilier) în studioul foto amenajat în incinta punctului de lucru (f.78-80, 214).

Aceste activități, chiar dacă nu sunt operațiuni directe de producție, se înscriu în ansamblul de activități desfășurate de o societate comercială și concură la realizarea veniturilor acesteia. Instanța are în vedere că activitățile unui comerciant care conduc la obținerea profitului nu pot fi reduse doar la producția de bunuri, ci constau în mai mult decât atât și anume, între altele, și în încheierea de contracte cu partenerii, recuperarea creațelor, activități de publicitate.

Instanța apreciază că împrejurarea că imobilul a făcut obiectul unor contracte de comodat prin care a fost dat în folosință gratuită a două societăți comerciale în scopul stabilirii sediului social al acestora nu are relevanță în cauză sub aspectul deductibilității TVA. Instanța are în vedere pe de o parte, faptul că mai multe societăți comerciale pot funcționa la același sediu, conform prevederilor art. 17 alin. 2 din Legea nr. 31/1990, căci spațiul o permite, conform schițelor depuse la dosar (f.197, 198). Pe de altă parte, prin aceste contracte nu s-a stabilit în sarcina comodatarelor obligația de achitare a utilităților – gaz, energie electrică, astfel că acestea au rămas în sarcina comodantului – proprietar. De asemenea, obligația de efectuare a lucrărilor de renovare sau de reparații capitale este în sarcina proprietarului.

Instanța reține aşadar că reclamanta a făcut dovada că a realizat la punctul său de lucru operațiuni care contribuie la realizarea de venituri, astfel că serviciile pentru care a solicitat deducerea taxei pe valoarea adăugată sunt destinate

nelegal stabilite obligațiile suplimentare de plată constând în taxa pe valoarea adăugată și majorări de întârziere și în consecință instanța va admite contestația formulată, va anula decizia atacată și obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite în sarcina reclamantei prin deciziile de impunere arătate mai sus, în sumă totală de lei.

În conformitate cu prevederile art. 274 Cod procedură civilă, instanța va obliga părăta să plătească reclamantei cheltuielile de judecată constând în taxa de timbru, timbrul judiciar și onorariul avocațial.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea formulată de reclamanta S.C. S.R.L. cu sediul în Tg. Mureș, str. Mureșului, nr. 3, jud. Mureș, prin reprezentant legal, în contradictoriu cu părăta **Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș** cu sediul în Tg. Mureș, str. Gh. Doja, nr. 1-3, jud. Mureș.

Anulează Decizia nr. /2007/25.02.2008 a D.G.F.P. Mureș – Biroul Soluționare Contestații.

Anulează obligațiile fiscale suplimentare de plată în sumă totală de lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilite prin deciziile de impunere nr. , , , , și din data de 29.11.2007, emise în baza rapoartelor de inspecție fiscală nr. /27.11.2007 și nr. , , , , și din 28.11.2007 ale Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Mureș.

Obligă părăta să plătească reclamantei cheltuielile de judecată în quantum de lei.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 14 octombrie 2008.

Președinte,

Grefier,

